

शिक्षक फेरि सडकमा

सरकारले सहमति कार्यान्वयन नगरेको भन्दै आन्दोलन

बैँसीको पृष्ठ २ मा...

काठमाडौं, भदौ ९
नेपाल शिक्षक महासंघले सरकारले विगतको सहमति कार्यान्वयन नगरेको र हाल प्रयुक्त विद्यालय शिक्षा विधेयक शिक्षक-कर्मचारीभन्दा नभएको भन्दै पुनः सडक आन्दोलन सुरु गरेको छ।
विगतको सहमति कार्यान्वयन गर्ने शिक्षामन्त्री र दलहरूलाई ध्यानाकर्षण पत्र बुझाएको महासंघले सोमबारदेखि काठमाडौंमा फेरि सडक आन्दोलन

थालेको हो। शिक्षकहरूले सोमबार कालेपट्टी बाँधेर काठमाडौंमा प्रदर्शन गरेका छन्।

महासंघका अनुसार २०७५, २०७८ र २०८० सालमा क्रमशः ३०, ५१ र ६ बुँदामा सरकारसँग सहमति भएको थियो। ती सबै सहमति समेटि विद्यालय, विद्यापीठ र शिक्षक-कर्मचारीभन्दा पनि त्यसभन्दा माग गर्दै गत वर्ष पनि शिक्षकहरू प्रदर्शनमा उत्रिएका थिए।

बाँकी पृष्ठ २ मा...

शिक्षक किन असन्तुष्ट?

- अस्थायी शिक्षक स्वावित्तमा छ ७५ प्रतिशत आन्तरिक परीक्षा व्यवस्था भएन
- गोल्डेन हेन्डसेक एकम किटान भएन
- स्थायी शिक्षक बढुवा र नियुक्तिभरणमा अस्थायी अवधि गणना गरिएन
- बालकक्षा र निजी विद्यालय शिक्षकको सेवा-सुविधा बेवास्ता गरियो
- अन्यायपूर्ण सरुवा र दरबन्दी हस्तान्तरण प्राधान्य राखियो
- शिक्षण परिषद् र परीक्षा बोर्डमा महासंघको प्रतिनिधित्व दिइएन
- स्थानीय तहमा जबरजस्ती सरुवा, निष्कासन र अनुमतिपत्र नवीकरणमा आतंक फैलाइयो

भित्री पृष्ठमा

तीज : मौलिकता
जोगाउने चुनौती

मौलिकता, पुष्पक भै खाडीमा छन्, कोही बुझेर
अपनीकता पनि छन्। गाउँका खाली छ
सरायका मीठ गरि गरि बिताउनुको छ, कम
होइन अप्ठ्यारो छैन। सामाजिक व्यवस्थाको
देखावटी छ।

(अनुकूलनाथ पौडेल विचारको विकास)

- **सुदूरपश्चिम** खप्तड : अन्नभण्डारको बजो
हजारको बजार, प्रहरीले सुरक्षा
- **रत्नमाई छुट्टाउने** जिल्लाको आदेश
बदरको मानसहित भिक्षा उखेत्ता
- **पि-आइपीओको** नाममा पैसा
बजारमा थियोपछि बोर्डको चेतावनी

तीजलाई पशुपतिनाथमा विशेष व्यवस्था

काठमाडौं (संवाददाता) - पशुपति क्षेत्र विकास कोषले यस वर्ष तीजका ब्रेलातुका लागि विशेष व्यवस्था मिलाएको छ। कोषका निमित्त सदस्यसचिव सुभाषचन्द्र जोशीका अनुसार पशुपतिनाथ मन्दिर बाहिर क्षेत्रमा चार लाइन र भित्री क्षेत्रमा आठ लाइनमा दर्शन गर्ने सके व्यवस्था गरिएको छ।

मौल्यबार मन्दिरका चारै ओरका विहान ३ बजेदेखि खुला गरिन्छ भने सुरक्षा, स्वास्थ्यक, ट्रफिक, पार्किङ, स्वास्थ्य सेवा र सरसफाईको व्यवस्था मिलाइएको कोषले जनाएको छ। सञ्चारकर्मीले

पत्रिचरणका आधारमा मुख्य क्षेत्रमा प्रवेश गर्न सकेछन्। यस वर्ष योग्यार दर खाएका तीजका ब्रेलातुले मौल्यबार शिवालयहरूमा दर्शन र पूजाअर्चना गर्नेछन्। यो दिन पशुपतिनाथ क्षेत्रमा मेला

लाग्छ। तीजका लागि पशुपति क्षेत्रमा सरास्र प्रहरी बलको स्वास्थ्यकर्मी र एम्बुलेन्ससहित करिब सात सय जनशक्ति परिचालन गरिएको छ। जसमध्ये १५० महिला सरास्र प्रहरी कर्मचारीहरू खटिने जनाइएको छ। दर्शनार्थीको सहजताका लागि सरास्र प्रहरी बल नेपाल नं. २० विपद् उद्धार गणका गणपति सरास्र प्रहरी उपरीक्षक जीवन केसीको कमाण्डमा राति २ बजेदेखि हुटुटी परिचालन हुने सरास्र प्रहरीका केन्द्रीय प्रवक्ता कालीदास चौबजिले जानकारी दिएका रसले जनाएको छ।

बाँकी पृष्ठ २ मा...

पतञ्जलि जग्गा प्रकरणमा थुनछेक बहस

विशेषमा ८३ हाजिर, १० जना सम्पर्कविहीन

- पूर्वप्रधानमन्त्री माधवकुमार नेपाल ३५ लाख घरोटी बुझाएर मुद्दा सामना गर्दै, अरू प्रतिवादीहरू कसैलाई घरोटी, कसैलाई साधारण तारेख
- अदालत नआएका प्रतिवादीमध्ये केही विदेशमा, केही सम्पर्कविहीन, १० जनाको म्याद तामेलमा कठिनाई
- थुनछेक बहस सकिएपछि प्रमाण बुझ्ने, साक्षी बयान लिने प्रक्रिया अघि बढ्ने

पूर्वप्रधानमन्त्री नेपाल, मन्त्री, सचिव, कर्मचारीसहित ९३ जनाविरुद्ध १८ करोड ५८ लाख ५० हजार रुपैयाँ विगो, कैद र जरिवाना मागदाबी गर्दै अख्तियारले जेट २२ गते मुद्दा दर्ता गरेको थियो

भाषा शर्मा

काठमाडौं, भदौ ९

पूर्वप्रधानमन्त्री माधवकुमार नेपाल जोडिएको कोषको साँगा पतञ्जलि जग्गासम्बन्धी भ्रष्टाचार मुद्दामा सोमबारसम्म थुनछेकका लागि ८३ जना अदालतमा हाजिर भइसकेका छन्। विशेष अदालतमा करिब दुई महिनाअघि दर्ता भएको भ्रष्टाचार मुद्दा प्रतिवादीहरूलाई थुनछेक बस्सको प्रक्रिया राँदा अब १० जनामात्रै उपस्थित हुन बाँकी छन्।

अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले तत्कालीन प्रधानमन्त्री नेपालसहित मालपोतका कर्मचारी लगायतलाई ९३ जनालाई छुट्टै १८ करोड ५८ लाख ५० हजार रुपैयाँ विगो, कैद, जरिवाना मागदाबी लिएर गत जेट २२ मा मुद्दा दर्ता गरेको थियो।

दुवौं विगो माग दाबी गरिएको र धेरै प्रतिवादी कायम गरिएको भ्रष्टाचार मुद्दामा अदालतमा उपस्थित गराउने समय लागेको छ। मुद्दा दर्ता भएको दुई महिना नपुग्दै विशेष अदालतले ८३ जनालाई हाजिर बनाउन सफल भएको छ। उपस्थित भएकामध्ये सबै प्रतिवादीलाई अदालतले पुष्पका लागि थुनामा भने राखेको छ। कसैलाई घरोटीमा तारेख छ भने कसैलाई साधारण तारेख, कसैलाई छोजेका बखत उपस्थित हुनेगरी थुनाबाहिर बसेर मुद्दा लड्न अनुमति दिएको छ।

पूर्वप्रधानमन्त्री नेपालले ३५ लाख घरोटी रकम तिरिस्केका छन्।

मुद्दालाई छिटो प्रक्रिया अगाडि बढाउन हावा तामेलदारहरू म्याद बोकेर दौडिहेका छन्, विशेष अदालतका सूचना अधिकारी यशराज खत्रीले भने, 'अब बाँकी १० जनामध्ये कतिपयसँग सम्पर्क हुन सकिनेको छैन। कतिपय विदेश हुन सक्छन्।' काठमाडौंमा बसेले पनि सम्पर्क नभएर परिवर्तन गरिदिदा भने समस्या हुने गरेको छ। काठमाडौं बाहिर जिल्लामा म्याद तामेल गर्ने गाह्रो हुने गरेको छ।

कानुनअनुसार अदालतले मुद्दा दर्ता भएको ६ महिनाभित्र मुद्दा छिन्नुपर्छ। विशेष अदालतले दुई वर्ष अघिदेखि कामलाई छिटोछिटो बनाउँदै सम्पर्कभित्रै मुद्दा छिन्ने गरेको छ। बाँकीको म्याद तामेल भएको र अदालतमा उपस्थित नभएका पत्रिकामा सूचना प्रकाशित गरेर प्रक्रिया अगाडि बढाउने रणनीति बताए। '९३ जनामा ८३ जना उपस्थित हुनु पनि ठूलै उपलब्धि हो,' उनी भन्छन्।

अदालतमा मुद्दा दर्ता भइसकेपछि सम्पना गर्नुको अर्को विकल्प पनि कुनै पनि प्रतिवादीमा छैन। जति सबैको छिटो अदालतले बोलाएको समयमा उपस्थित हुन सकेमा मुद्दा फैसलामा मुद्दा पुग्छ। त्यसपछि आफू माथि लागेको आरोपजनलाई खण्डन गर्ने मौका पनि प्रतिवादीमा पर्छ।

थुनछेक बहस सकिएपछि अदालतले

यस्तो हो मुद्दा

प्रधानमन्त्री पदबाट हटेको १४ वर्षपछि माधवकुमार नेपाल मुद्दाको भूमेलामा पोका हुन्। उनीसहित तत्कालीन मन्त्री, मुख्यसचिवसहित ९३ जनालाई सावजनिक जग्गा दुरुपयोगको आरोपमा विशेष अदालत काठमाडौंमा गत जेट २२ मा भ्रष्टाचार मुद्दा दर्ता भएको गरेको थियो।

काभ्रेको साँगा ५५४ रोपनी ५५ आना १ दाम जग्गा सावजनिक जग्गा काभ्रेको पतञ्जलि योग पीठ तथा आयुर्वेद कम्पनीलाई हस्तान्तरण गर्दा बढी जग्गा दिएको भन्दै भ्रष्टाचार दर्ता गरेको हो। पतञ्जलिका लागि १६ वर्ष पहिले काभ्रेको साँगा जग्गा खरिद गरिएको थियो।

बाँकी पृष्ठ २ मा...

प्रमाण कुनै, साक्षी बयानजनसत्ता प्रक्रिया अगाडि बढाउने कानुनी व्यवस्था छ। तर, सबै प्रतिवादी अदालतमा हाजिर नभएसम्म कानुनअनुसार प्रमाण बुझ्ने काम अघि बढ्न सक्दैन। यदि कोही प्रतिवादी अदालत नआएमा म्याद तामेलको सूचना पत्रिकामा प्रकाशित गरेको ३० दिन कटेपछि बल्ल प्रमाण बुझ्ने प्रक्रिया अघि बढ्ने रणनीति बताए।

BELLAVITA

ELEVATE YOUR GIFTING GAME,
CURATED SCENTS THEY'LL
NEVER FORGET...

Luxury Giftsets - Men, Women, and Unisex

MARKETED BY
CONSUMER ACCESS PVT. LTD.

bellavita.np

तथ्यांक मिथ्यांकमा साबित नहोस

विगतका वर्षको तुलनामा मुलुकको अर्थतन्त्र सुधारोमुख देखिएको
तथ्यांक सार्वजनिक भएको छ । मुद्रास्फीति वाइन्सह सामान्यत्र हैदा
वैदेशिक रोजगारीबाट आउने विप्रेण (रेमिट्यान्स) हालस्फेकै उच्च
पुनेको बताइएको छ । यसले शोधानन्त्र खाता, बालु खाता तथा
विदेशी मुद्रा सञ्चिर्तिमा उल्लेखनीय सुधार भएको राष्ट्र बैंकको तथ्यांक
बताउँछ । यी सुचकले अर्थतन्त्रमा तत्कालका लागि सकारात्मक
सन्देश दिए पनि दीर्घकालिन सुधारको लागि धेरै काम गर्नुनैलाई पनि
सचेत राख्नुपर्ने कुराको लागि धेरै काम गर्नुनैलाई पनि

रोमाकाया गणसहस्रवर्षाद प्रातः हुन रोमियास्य पक्षिलो एक वर्षमा १९.२ प्रतिशत बढेको अनुमान छ। आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा १७ करोड २२ अर्ब २० करोड रूपैयाँ बाजार रोमियास्य भित्रियो, अघिल्लो आर्थिक वर्षको तुलनामा १२.२ प्रतिशतले अघि। विदेशी मुद्रा सञ्चित बढ्नु अघिल्लो वर्षको लागि सामान्यतया सकात्कात् सकेत मानिन्छ। विदेशी मुद्रा सञ्चित बढ्दा आयात क्षमता सबल हुँदा सबै वित्तीय मुद्रा रक्षित आउँछ। यसले निम्न लाभ भएको संकेतको ब्रण तर्न क्षमता बढ्नुका साथै विश्वी लगानीका लागि अनुकूल वातावरण बढ्छ। यसले अन्तः देशको आर्थिक स्थान्तिवता उपलब्ध दिन्छ भने आर्थिक वृद्धिलाई दीर्घमाप्राशस्त गर्छ। निर्यात उत्पादन बढ्ने भएको हो भने अर्थतन्त्रमा पक्षीकाय फाइदा हुन्छ। त रोमियास्य बढ्ने, आयात घट्ने वा ब्रण प्राप्तिबाट रोमियास्य वृद्ध भएको हो भने त्यो स्थानी हुन्छ। विज्ञहरूले के चेतावना छन् भने रोमियास्यमा आएको वृद्धिले सुधार देखेको सूचकहरूका कारण अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा हो समसालेको नुन पनि बेला घराशायी बन्नै जान्छ। जसले देशको अर्थतन्त्रमा पनि असर-तुलन आने जोगिन्छ हुन्छ। दीर्घकालीन आर्थिक स्थान्तिव त आर्थिक उन्नतीका लागि रोमियास्यमा मात्रै निर्भर हुनु भारप्यो हुँदै। साक्ष्य लागी त उत्पादन र निर्यातमा पर्याप्त वृद्ध अपरिहार्य छ। रोमियास्यले ल्याउने उसाहा होनै हुन सकेन किनभने विकासोपयोग सम्पन्न वा कहि केही तद्द्व वा उल्लेखपूर्ण भयो भने त्यो टिकाव घराशायी बन्नसक्य।

रोम्येयनामा आएको थुँकका कारण सुधारिएका सुकरुहबाट अर्धनृतनको गतिरोधको गतिबोध सुधार होइन भन्ने तथ्यमय अर्धशास्त्रीहरूले पनि मानिएको हुना हो । रोम्येयननले स्वयंको अर्धनृतन बनाउनाले भने विस्का चक्रले हामिआई अर्ध बना जाने भने र्हाशिवोचो भने घणचक्रको हो । अर्धनृतना थ्याँविए अउन उपायन बढाइ निताने भने पुरापीढीको विकास नुर्नेने जीर्लुको सुक्रभरिआई हामिआई जीर्लुको नेवृत्तले करी अर्ध लाउछे नभने संयोज छ । फिनने २०४६ सालमा प्रजातन्त्र पुनर्हालीपछि देशमा आएका रोजगारी दिन संने केही सावजनिक संस्थाहरूमा पनि नजीरनकरो नाममा बेथिए । पक्के पनि व्यवस्थाकोरि कमजोरी होआ प्रशासमा व्याप्त हो । तर संसरी भएका उपायनरुहो र प्रशस्ते रोजगारी दिनसंने सावजनिक संस्थान नजिकैका मुने नुहेर हल्ले भन्ने संकेले हामसुरे कोर अस्था हो । ती अमुधवारवृत्त पनि हामीले त्यै नै अलुह्यार नुर्नेने देख्छु । फिनने भयो बेला साधन र सोतको अभाव थियो, सावजनिक लगानीको लागि पुनीको अभाव थियो, शासनकी अनुभव थिएन होला । तर, आज नेजाले प्रजातन्त्र पुनर्हालीपछि गणतन्त्रको आगमनभन्नेको तीस संयमा ती अभावहरूलाई पूर्ति गर्ने दमता हालाइ गरिसकेको अस्था छ ।

अहिले थुप्रैको पुँजीलाई कर्मगरी रगानी गर्ने वतावरण बनाउनु अहिलेको आवश्यकता हो, नकि वुरखी भएर बस्ने वेला हो। किनभने अर्धे पनि नेपाली युवा पुरता विदेशिरहेको छ, काम र अध्ययनका लागि। रमाइलो यो वेला विश्वभरि गम्भीर पलटनका विषय सङ्केत हो। अहिले नेपालको अग्रो भन्ने वुरखी शब्दलाई विवेचना गर्दा विश्वलाई मात्रै एक वर्षमा एक खर्च ३० अर्ब ४८ करोड रूपैयाँ बराबर खर्च गरेका तथ्यांक पनि मनमा गुराउने देखिन्छ। कुनै पनि पदनामा अहिले आयाज भन्नु, भन्नु अर्थमा पुराको त देखेन र नदेखेन कारणहरू सामान्य छन्। यस्ता बसेका हुन्छन्। यो तथ्यांकले दिएको वुरखीलाई काजी सताइहालेर प्रष्ट रणनीति रूपान्तरण गर्न अहिलेकाहरूलाई लिइने छ छैन भन्ने सवाल छ। अहिले पत्र, पत्रावरण र समाजमा देखिँको उसाहस्यपूर्ण वतावरणले पनि अहिलेकाहरू गम्भिर नै पाँडेकोहरू देखिन्छ। तथ्य दिागो विकासको लागि समाजमा अग्रसर छौं भन्ने भएपनि सूचकांक अनुसार यो वुरखी वतावरण अनर्निष्ठ हुनु मनासिब देखिँदैन। देश अन्तर्विकासित राष्ट्रमा विकासका लागि स्रोतको नदोष हो क्रममा रहेको अन्तर्धमा एवम् आर्थिक विकासका लागि आवश्यक काम हुनु जरुरी हो। किनभने कहिलेकाहीँ तथ्यांक भित्रका हुने नजीर पनि हामीले देखेभोगाएका छन्।

हुँदा सरकारबाट अग्रिम्यो ठस्न विस्लेषणले हामी मागिँदैनकाए गर्छ। यो अर्थमा वुरखीलाई रथ्यायी ठस्न स्रोतको काममा लगेर वतावरण बनाउने।

जेन कथा

માહત્વ જિવિયો ગુફ લાજો-સુલ્તે એકતરક
માહત્વ પઞ્ચ સિસુત્યો બાળો ધોને રોડે. અને માહત્વ
પઞ્ચે એક પઞ્ચ બાળા, લ્યમ્બા ધોને રોડે. માહત્વના
લોખ્યને એંગેવીલા મુશ્કયવને એકસે પતે રાજે.
યંત મપુરજી અને નીમા માહત્વ પઞ્ચ સ્વરૂપે રાજે.
કેહી સમવપજી એકા તૂલો માહત્વ અંકુસમા
અંકુસમા. લાજો-સુલ્તે યાસદામી જિવો
અને હલસાઈ મેં શાંક લગાવે તને. માહત્વને
પતે મામ્બા લાજો તાપત લાગ્યો. યી દુલ્હોનો
તાનાતાના સ્વત્તીનો એકા ધાંચીયો એકા મામ્બા
સસ્તર ધોને. લાજો-સુલ્તે અને હાહી બામર
પઞ્ચ પઞ્ચ પઞ્ચકલા માહત્વ નીકરત જાય. કેહી
સુમર્યત્તે લ્યારે અને રૂલો માહત્વ સ્વત્તી પઞ્ચ
લાજો-સુલ્તે યસપટ સિતારે હડી તને. યંતને
સિતારે તને કે માસેલે અને કોલસાઈ જિવો.
હાહી ધાંચો કે માહત્વ સસ્તર થયો.

त्यसंगी खाला विनाराया पुणे। केही समयापर
माछाले चारो बाज धाव्यो व लच्छीमा अन्धियणे।
माछाले माछाले जेत व नरायणी-जालो-सुल्ले
पनि उल्ले न लेव लाग्नेये। माछा व जालोको
बाराबरीको द्रुत भण्डे। नानतात गरी माछे जालो
जालोने जेते माछा गलेको बाधा पाय। उने सहजे
माछाला दलिन बाँध नलेते।

त्यो दिन सारो जालो-सुल्ले आम्ना
रिशहरालाई भने, 'आज भेने सारंगरी'। वरपर
यवहर भने भने सिद्धान्त पात लाग्नेये। दकन
बलको प्रयोगको सिद्धान्तले जीवमा कतिपय धोका
खाने छाने। उने सारंगरी सिद्धान्तले आश्रित तद्ध,
सिद्धान्तले त्यसबेला उठे ऊर्जेकै बल प्रयोग
आश्रित ताने। यदि तिमिले आलोका प्रयत्न बल
प्रयोग गरी भने तिमि नपे छुने, उने तिमिले नपे।
बल प्रयोग गरी भने सारंगरी तिमिनाई नै जीव।

न्यूज २४ दैनिकमा आफ्ना लेख तथा रचना प्रकाशित गर्नु परेमा
artical@news24dainik.com मा पठाउन सक्नुहुनेछ ।

-सम्पादक

तीज : मौलिकता जोगाउने चुनौती

तीज, आमा दिदी बहनीहरूको एकलोटी । मौलिक चाड । तर मौलिकता हारएको अनुभूति देखिएछ । मौनी अर्घेदेखि रङ खानाले छाड्को भोलिपल्ट तीज पर्ने हुँदा अहिलेको तीज सातार्यायौँसम्म होइन मिलायतायौँ भएको छ । तीज आगे, तीज पछि पनि लाग्थ्यो । तर, विगत कोही वर्यदेखि नजाने लाग्यो थियो भने प्रचलक लागेन साविक छैन । नेपाली तीज बहनीहरूका आदि पात्रा छल्ले । कल्लेसम्म माइती रुन्छ ? कम्मर मर्काइ मर्काइ बाबु खुलाएका घर ओगनियाँमा पुग्नुपर्ने हो, तर देउरा गरीबीको पीडाबाट र मलिला, पार्श्वकृषे पछाडिमा छ । कोही दुरोप, सहरीकरणमा परेका छन् । तीज गार्ने छाड्न छाडे, अहिलेकायौँ नभए पनि छ । तीज बित्तानुसुरेको छ । कागज, आग आउन छैन । सामाजिक न्यायको रोजगारी छ ।

बाबूको मुख हेर्ने पर्व कुशेऔरी
सर्किसासय हिन्दु नारीहरूको एकलौटी
तृतीया विशेषमा खुस हुनुपर्ने हो। दर, व्रत
वन्ने अपेक्षाले रात्रिमा खाणे हो। तर पेरै
समयअघिल्लै नै दर खाइयो। दर दारिलो वस्तु
हो र तीजमा पर्वराज हिमाचल र मेमेका पुरी
पार्वतीले शिवसँग बिहे गर्ने इच्छाले निष्ठामूक
हारिताका व्रत बसेर सो उद्देश्य पूरा गर्नका
लगायत अघिल्लो दिन तीन औलौती पानी गन्का
दर खाएको विधान। जसकारण तीज आरम्भ
पर्व भन्ने मानिन्छ। तर तीजआज त्यसको
मौलिकता सांस्कृतिक काम भएरहेको छ।

एकान्त स्थलमा गई शिवको प्रार्थना गरेको कारण 'सखिभिर्हरिता यस्मात् तेनेयं हरितालिका' को अर्थमा यस दिनलाई हरितालिका भनिएको कुरा भविष्य पुराणमा वर्णित छ । भाद्रशुक्ल तृतीया नै तीज वा हरितालिका हो, अन्य दिन भोज्यभतेरामा दुःख, आहार पनि सात्विक हुनुपर्छ, हिजोआज धेरै विवृत्त देखियो आहारमा पनि, यो हाम्रो संस्कृतिविरोध छ ।

यस पर्वभरि प्रायशः विवाहित स्त्री आफ्नो माइतीघरमा बसेर पूर्ण स्वतन्त्ररूपमा तीजपर्व मनाउने गरिनुपर्ने हो। छोरीबेटीहरूलाई तीज विशेषमा दाजुभाइहरूले माइतीमा विशेष निम्ता गर्ने चरन रहेको हो बाबुको मुख हेरेपछि तीजको निम्तो लिने हो। वर्षभरिका दुःख, कष्टलाई बिसेर हँसी, उट्यौली गर्दै श्रीशिवको अनुष्ठान गर्दै मनाइने पर्व तीजमा रसिला, मीठो र व्यङ्ग्यात्मक गीत गाउने, नृत्य गर्ने पनि चलन हो।

तीजका दिन निराहार व्रत बसी महादेवको पूजा आराधना गर्ने हो, सौम्य साथीहरूसाथ बालुवाको शिवालिंग बनाई महादेव-पार्वतीको पूजा गर्ने हो। दीप, कलश, गणेश र बालुवा प्रतिमासहितको शिवालिंगमा उमामहेश्वरको पूजा गर्ने, सके घोडशोपचार विधिले, नसके यथाशक्ति यथाभक्तिले। तीजका दिन रंगीन, सौभाग्यका कपडाहरूले सजिने हो, टाँटिए देवस्थल शिवमन्दिरहरूा जाने हो। पशुपतिनाथ

आजको दिनमा तीजलाई भड्किलो बनाइएको छ । मौलिकतालाई हराउँदै जान लागेको चिन्ता छ । चाडबाडको दिन आफन्तजनसँग खुसी साटासाट गर्नु स्वाभाविक हो । परन्तु संस्कृति, संस्कारविपरित आर्थिकरूपमा ढाडै सेकिने प्रवृत्तिमा लान्नु राम्रो हुन्न । धर्म, संस्कृति प्रदर्शन होइन, जीवनदर्शन हो ।

मन्दिर, कुम्भेश्वर, गोकर्णेश्वर त्यसैका लागि
तय भएका हुन्, काठमाडौँ उपत्यका बाहिर
पनि यत्रतत्र मठ, मन्दिरहरू बनेका छन्।
तीजको ब्रतले पतिको दीर्घायु, परिवारको
कल्याण र आफ्नै पनि सुख, समृद्धिको आशिष
मिलेछ। यसको चलन आज होइन पौराणिक
कालदेखि सुरु भएको हो, बीज तत्वलाई
मर्न दिनुहुँदैन।

तीकोंका पूर्णता चौधमा अगम्यर, र लोपादुमालाई अर्ध दिपर, चौबीसै दिन गणेश जन्तीकी विषय उपमाना गरेर र पञ्चमीका दिन विश्व मान गरी सर्वाधिक पुजा र कथा श्रवणबाट न्छ । भाइ सुभानुजी श्रीगणेशको धर्ती अवतरित दिन हो । सती-अरुणतीसहस्रत सर्पसहित अर्ध, भद्राङ्क, विवामिन्त्र, जन्मदिन, गीतम एवम् चौधपक्ष क्रमिकहको विशेष धर उपमाना, दर्शन पुनर्गन्धि हुनाले तीज सम्पानको दिलाई अर्धपञ्चमी भनिको हो । काठमाडौंको टेकुस्थित सर्वाधिक चामना सो दिन पहाल राख्ने ठाउँ हो, दालातुहको ओझेरै पछि पछ्छ, नान, गान त भन्न नै न्छ ।

प्रकृतिको विधान छ, नारीधर्म, रजस्वला भनौ मासिक धर्म। सिर्जनालाई निरन्तरता राख्न निश्चित विधानहरू तोकेको छ धर्मशास्त्रले र त यस्तो अधिकार केवल महिलामा मात्र छ। अघि ब्रह्महत्या दोष देवताका राजा इन्द्रबाट भिकी विभिन्न ४ स्थानहरूमा राखियो, नदीको पहिलो

छाल, जमिनको अम्लो शिखर, आगोको पहिलो
ज्वाला र स्त्रीको रजस्वलामा । नारी रजस्वाला
समयमा स्पर्श दोष लाग्ने भयो, पानीको पहिलो
छालमा नुहाउन नहुने, अम्लो भागमा अक्सिजन
नहुने, आगोको पहिलो ज्वालामा खाना पक-
नहुने कारण यसैले गर्दा हो ।

रजस्वलाको समय खाद्यान्न सामग्रीहरूबाट पर रहनुपर्ने र चार दिनमा स्नान गरेपछि मासिकधर्म दोष निवारण हुने कुरा शास्त्रम्वर्णित छ। नारी रजस्वलाको रक्त शुद्धि गराउनुहुन्छ, र जखमको ४ दिन पछिकोको रात्रिको सम्भोगले पुत्र र बिजोर रात्रिको पुत्री पैदाहुन्छ, यो क्रम १९ दिनसम्म मात्र जारी रहन्छ र सन्तानोत्पादनका लागि अर्को मासिक धर्म आवश्यक पर्छ। सहजोआज टेष्टस्ट्रुब बेवीकालागि यो नियमन सजिलो हुनेछ।

સ્ત્રીહત્કો રજોધર્મ દોષકો નિવારણરે
 શ્રાપિષ્ઠવ્યર્થકો ત્રણ સર્વગુણરૂપો પૂજા, કથા, ચરણ
 શ્રવણ મુર્તિને હુલ્હ. પૂજા મુર્તિઅર્ચા નંદીમા ગા
 વિશ્વપ્રાન્ન નર્મને, વર્ષપારીકા અગુરુદેહ્ય દટાડઃ
 ૩૬૫ વટા દત્તિવ લગાડે, પવ્થગલ્લે વર્ણ
 પર્ને વિધાન હ. મંદિર ગાન સન્કલેલે સર્વ
 પર્ને સમૂહિક પૂજા વ કથા શ્રવણ મર્ને મંદુ
 નારીજાતિમા પ્રતિમાસ દેખા પર્ને રજોધર્મમ
 બ્રહ્મદેહ્યો દર્શન રત્ને રત્નકો નિર્ગુરિદેહ
 શ્રાપિષ્ઠકો દર્શન, પૂજા મુર્તિને હુલ્હ. પર્નિસલસ
 શ્રાપિષ્ઠક્રણ ચુકા પર્ને સંકેતો દૈવ, જરૂરપૂર્ણ

सर्पायै पूजा गर्ह्यं पुरुषहृत्ले च नारिहृत्ले
तीजमा । नारिहृत्ले ललामा व्रतमसुर हुन्य
कोत्तको विकल्प भनेको तीजको संतोषी भन्ने
नै हो । नारा अरुन्तले व्रतमसुर खोसभुपुत्र
च उहाँको नाममा सौराज्य अङ्गभुपुत्र
ऋषिपञ्चमीको पूजा गर्दा । ऋषिपञ्चमी
उत्तरे यसदिन एकछाक खाने, गोप्रीनखी
जम्ने अन्न सामा, कागुनी, कन्दूल (ककैलो)
आदिले हवियान्न भोजन गर्नुपर्छ । महिनासारी
भएका बखत अञ्जना भण्डा एक टुटिहृत्ले
प्रार्थना गर्ने एकमात्र सरल उपाय हो यो ।
समेत तरे वृद्धि हने, दीर्घायु, निरोगी र पूर्ण
सौभाग्यवती मारुछ ।

आजको दिनमा तीज आजै भइसकेको भएको हो, बढाएको हो। हामा दिन बढिहाँसेको हुँदा खानेपान होइन दा खाने पनि हुने सुनको पात्र के छ ? कडाको पात्र के छ खबरे हुने जस्तो छ । भइसकेको हुँदा समाजलाई नै असहज गराउँ । मौलिकतमा हारोडै हुन लागेको मानिन्छ भन्ने संस्कृति र संस्कारावरुण चिन्ता करण गर्दै छु । एक, दुई मिलाऔं अर्थात् भइसकेको रूपमा दर्शन गर्ने चेतन चलाउँ । चाबडाको दिन आफु सुखी मर्न स्यामाकि हुन सप्रेम, परन्तु आत्मालो भन्ने, संस्कृति, संस्कारावरुणपति आर्थिकरूपमा ढाडै सेरोप लाग्ने हुन्छ ।

कतिपय स्थानीय प्रशासनहरूले सुनका जर्ज गरेर यस्ता कार्यक्रम थपानकाय गर्न गराएका छन् तर पातन भएको छैन । मौलिक उच्च स्तरले व्यक्ति दण्डण हुन्छ, खानेपानमा सुन नहिँदा रोग लाग्छ । जुन दिनमा त्यस दिनको लागि हो मौलिकतया यो अन्य कार्यहरू गर्नु, संस्कृति दर्शन होइन दर्शन दर्शन हो त्यो पनि जेकायदर्शन । गरागान, कपडा, बरु किला खानेपान, मौलिक समसमस्याको नजाना आफै अनुपातका कार्यहरूले तीज जस्तो चाबडागहरूमाथि प्रश्न उठ्न थालेको छ, समझौ सोच्नुपर्ने ।

पाकिस्तानको बाढीले दिएको संकेत

पाकिस्तानको खैबर
पख्तुनख्वाको गाउँमा
गएको बाढीको दृश्यले
हृदयविदाकार बनाएको छ। गाउँलेहरूले
हिलोमा लत्पतिएका दुई बान्वालकाको
शव भनारोशेषमुनिबाट निकालिसहेको दृश्य
हेरिरहेको भइ शान्त देखिन्थ्यो, तर भित्रभित्रै
कोपित पनि। बान्वाले घरहरू बगाएर दर्जनौं
पिपारालाई बेघर बनाईपछि मानिसहरू आफ्नै
उद्धार र शव व्यवस्थापनमा जुट्न बाध्य भएका
थिए। विरहको औंस वा विषाको स्वभन्दा
कम गाउँलेहरूका मुहामा राज्यप्रतिको
असन्तोषको भिक्को थियो।

‘सरकारले हामीलाई किन समयमै जानकारी दिएन ?’ उनीहरूको सभाका प्रश्न थिए। अप्रत्याकृति टोली र सैनिका जवानहरू अपस्थित भए पनि आवश्यक उपकरण गाउँसम्म पुऱ्याउन सकेनन्। उखननकर्ताजस्ता साधन केही सय मिटर दायाँ अडिकएका थिए, किनकि बाढीले बाटो अवरुद्ध बनाइदिएका थिये। मदान जिल्लाका उपरुक्का अनुसार एबुलेस, औषधी र आवश्यक बाटोमा थिए, तर पानीको मात्रा यति बढी थियो कि ती गाउँसम्म आइसुन सकेनन्। परिणामस्वरूप गाउँतेरु अझै हाल र साधारण उपकरणका भ्रमा भन्नासकथि हटाइयो थिए।

यस्ता घटना पाकिस्तानमा नयाँ होइनन् । यसै वर्षको मनुसुमा मात्रै करिब ८०० जनाको ज्यान गइसकेको छ । सन् २०२२ मा भने यो संख्या १,७०० नाघ्यो । यो विपद्ले करिब १५ अर्ब डलर बराबरको क्षति पुऱ्यायो र पुनर्निर्माणका लागि फन्डै १६ अर्ब डलर आवश्यक पै देरिख्यो । पाकिस्तानले बाबबार भइरहेको यस्ता विपतिबाट आफूलाई किन जोगाउन सकिरहेको छैन भन्ने प्रश्न उठेको छ ।

જોગિકતાનનો મૂળોલ રજલવવુ અવસથા ઉચ્ચ જોગિકમવુ જોઈ. મારી વાસીસીં અમસ તાપમમ, હુડરી ર હિમનદરીહ પલ્લેડે જોડા મણ હતરાહરૂ નિન્યવાણકા છૂ. હિમનદરી પલ્લેડા આકમિકમ તાલહરૂ મણ ર મુદરી જોગિકમ મ્ને હતરતકાં. હોમસામિદરૂલ્લે કે વેતાનવી દિણકા છૂ મ્ને આગમી શકમા ર મનસુવી વર્ષા અઢે વદ્નેછ. રી હિતમ્બના કે મ્ને પોકિતાનલે વિકવચવી વાસીતુહ ય્વાસં ઉસજીનકાં. પ્રશીસતરાકા કમમાર યોગાદા રેંકો છા. યસલે 'અનરીડ્ય વાપ' કો મુલ્ત રીસેતરે મ્નેમસ મ્નેરકેકોં.

राजनीतिक नेतृत्वदेखि वैज्ञानिकसम्मको साभा बुझाइ के छ भने विश्वसमाय जिम्मेवार नभए पनि पाकिस्तानले सबभन्दा ठूलो मूल्य चुकाइरहेको छ। अर्कातर्फ आन्तरिक शासन र बजेटको प्राथमिकताले पनि अवस्थालाई विगारएको छ। हालैको संघीय बजेटमा कजवाय परिवर्तन मन्त्रालयको बजेट घटाएर जम्मा १० मिलियन डलरमा झारिएको छ। जबकि, रक्षा बजेट ९ विलियन डलरभन्दा बढी पुर्‍याइएको

छ। कानूनी कार्यान्वयनको क्रमजोरीले पनि विपत्तिबाट रक्षा गरी बनाएको छैन। पनि विनाकारण बसोबास गरीने पनि कानूनी व्यवस्था बगै पनि समुदायहरू स्वार्थीरूप तयारी बस्ने आएका छन्। उचित वैकल्पिक आवास निर्देशकन निर्देशहरूलाई सार्न सम्भव छैन। कर्त्तवीजस्ता दूला शहरहरूमा संवेत भन्ने कारणको उत्पन्न र क्रमजोरीले दल प्रणालीका कारण बाढीले दूला क्षति पुऱ्याइरहेको छ। कर्त्तवीजलाई होलाको बाढीले शहरलाई पूर्णतः अन्वयस्थित बनायो र अधिकारीहरूलाई सार्वजनिक बिदा दिन बाध्य बनायो।

विषद व्यवस्थापन प्राधिकरणले मनसुनका क्रममा हुने मृत्युमध्ये करिब ३० प्रतिशत पर भर्किका हुन्छ। तर अवैध निर्माण, भौतिक पूर्वाधारमा कमजोरी र कानूनी प्रावधान कार्यान्वयन गर्न देखिएको असमर्थताले समस्या भन्नु जटिल बनाएको छ। केही प्रान्तीय अधिकारीहरूले नयाँ दण्डात्मक कानूनी प्रावधान ल्याउने तयारी गरिरहेका छन्, तर त्यसका लागि राजनीतिक उथलपुथल र

अल्लतुनी प्रतीति प्रभु भेनुवुनू सुमरुल्लु.
अल्लतुनी पुरि पुराणु भुवुनू पाकिरान्त
निरन्तर सव्योक्तो खोजीयानां। संपर्यत
अल्लतुना कारणे यो देवा अल्लतुनियु
मुल्लु कोणु, विजय बैक र संरुतु अल्ल संका
कोहल्लमा निम्न र्हेरि आएको। १२०२ को
विनाशकारी बाढीघोरि कोण २५ समवेतमा
हानि तना नोसानी स्वपाकाको मरु
समक भुको विरोधे, जसलाई पाकिस्तानले
ऐतिहासिक उल्लंघन मानेको छ। यद्यपि,
वास्तविक संयोगे कोण प्रभावकारीरूपमा
कार्यान्वयन हुन नभै प्रश्न अर्है बाँकी छ।

स्वच्छ स्वयमा राष्ट्रिय अनुकूलन
योचनाहरू गुरु परिणाम। तन, यी
योचना कारिका व्यवहारिक इष्टुम नभै
कुरा अस्मियत। यो निम्नले राजनीतिक
अस्थिरता र शोको अभ्यासे कोनालाई
प्रभावकारीरूपमा यति बढ्न माहो बोनाईल।
जन्तवायु प्रविधि यामीनी लारी भिन्नहुन,
यो प्रविधि जसो समस्या हो। पर्सित
वितीय प्रगतीमा सुर्धित आवास, आयुर्वेद
प्रयोगे मोरानी या लिलोको पुर्याधि प्रमाण
होई समकालीन। उनको तर्क छ, केनाबद्ध निम्नु
होई समकाली निर्मोहनामा तिलोना तिलोना
सिप र दिनेो जीविकोपार्जनका मास्यो खोजु
आवश्यक छ।

स्वाधी जिल्लामा उद्धारस्थल नजिकै मृतकहरूको अन्त्येष्टि भइरहेको थियो। गाउँलेहरूले अप्ठेरो पनि पानी परिरहने हो कि भनेर सम्भावित विपत्तिको डर मानिरहेका छन्। त्यही माहोलका बीच अन्त्येष्टि कार्यक्रम भइरहेका थिए। पाकिस्तानका लागि यो प्राकृतिक प्रकोपको कथामात्र होइन। राजनीतिगत प्राथमिकता, शासकीय कमजोरी र अन्तर्राष्ट्रिय अन्यायको संयुक्त त्रासदी हो।

५४ वर्षपछि बोल्यो बंगलादेश

‘१९७१ को नरसंहारबारे पाकिस्तानले माफी माग्नपर्छ’

एजेन्सी, भदौ ९

पाँच दशकअघिको एउटा पीडादायक इतिहास आज फेरि बंगलादेश-पाकिस्तान कटुनीतिक सम्बन्धको केन्द्रबिन्दुमा उभिएको छ। सन् १९७१ मा भएको बंगलादेशको स्वतन्त्रता युद्धका क्रममा पाकिस्तानले गरेको व्यापक हिंसा, हत्या र मानवअधिकार उल्लंघनका लागि बंगलादेशले फेरि एकपटक पाकिस्तानसँग औपचारिक माफी माग्न अनुरोध गरेको छ। ढाकामा पाकिस्तानका विदेशमन्त्री इराक डारको हालको भ्रमणलाई यो संवेदनशील मुद्दा पुनः उठाउने अवसरका रूपमा बंगलादेशले उपयोग गरेको हो।

सन् १९७१ को युद्ध बंगलादेशको पाकिस्तानबाट स्वतन्त्रता प्राप्त गर्ने संघर्ष थियो। युद्धको क्रममा पाकिस्तान सेनाले बंगलादेशका नागरिकहरूलाई व्यापकरूपमा हत्या गरेको, महिलाहरूलाई बलात्कार गरेको, बौद्धिक वर्गलाई लक्षित गरी हत्या गरेको तथा लाखौं मानिसलाई शरणार्थी बनाएको इतिहासमा स्पष्ट उल्लेख छ। विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय श्रोतअनुसार करिब ३० लाख मानिस मारिए। लाखौं महिला बलात्कृत भए र करिब एक करोड मानिस भारततर्फ विस्थापित हुन बाध्य भएका थिए। यसै कारण बंगलादेश सन् १९७१ को घटनालाई ‘नरसंहार’ का रूपमा स्पष्ट गरी र ‘पाकिस्तानबाट न्यायको अपेक्षा राख्दै आएको छ।

सन् १९७१ को युद्ध र नरसंहार : के भएको थियो ?

सन् १९७१ मा भएको बंगलादेशको स्वतन्त्रता आन्दोलन र युद्ध दक्षिण एसियाको इतिहासको सवेभन्दा पीडादायक र हिंसात्मक अध्यायमध्ये एक हो। त्यसबेला बंगलादेश (यतिखेर पूर्वी पाकिस्तान) पाकिस्तानको एक भाग भए पनि भाषा, संस्कृति, आर्थिक श्रोत र राजनीतिक अधिकारका हिसाबले सधैं उग्रोभित्त थियो। सन् १९७० मा भएको आम निर्वाचनमा पूर्वी पाकिस्तान नेताहरूले बहुमत प्राप्त गर्दा पनि सत्ता परिवर्तनपछि स्वतन्त्रताको आन्दोलन चर्कियो। आन्दोलन दबाउन पाकिस्तान सरकारले सन् २५, १९७१ मा ‘अरेसन सर्चलाइट’ नामक सैन्य कारवाही सुरु गर्‍यो। उक्त कारवाहीमा ढाकालगायतका शहरहरूमा व्यापक हत्याकाण्ड, बलात्कार र दमन गरियो।

पाकिस्तानी सेनाले विप्लविद्यालयका विद्यार्थी, प्राध्यापक, बौद्धिक वर्ग, पत्रकार, अल्पसंख्यक समुदाय र सामान्य नागरिकहरूलाई लक्षित गरी नरसंहार गर्यो। करिब ३० लाख मानिस मारिए। दुई लाखभन्दा बढी महिला बलात्कारमा परे र एक करोडभन्दा बढी नागरिक भारततर्फ शरणार्थी भए। अत्याचार बढि भयावह थियो कि हजारौं परिवार सधैंका लागि विस्थापित भए। भारतले यस युद्धमा मानवीयता आधार देखाए बंगलादेशलाई समर्थन गर्दै पाकिस्तानसित सैन्य हस्तक्षेप गर्यो। सन् १९७१ डिसेम्बर १६ मा ९३ हजार पाकिस्तानी सैनिकले आत्मसमर्पण गरेपछि बंगलादेश स्वतन्त्र राष्ट्रका रूपमा स्थापित भयो।

यो युद्धले नयाँ राष्ट्र जन्माउने काममात्र गरें, यो युद्धले नयाँ राष्ट्र जन्माउने काममात्र गरें,

यहाँका नागरिकहरूमा मानवताको गहिरो चोट पनि परेको थियो। युद्धपछिका वर्षहरूमा बंगलादेशले केही युद्ध अपराधीहरूलाई न्यायको दास्यता पनि ल्याए पनि पाकिस्तानले अहिलेसम्म आधिकारिक रूपमा युद्धका क्रममा गरिएका अत्याचारका लागि माफी मागेको छैन। यसकारण अहिले पनि दुई देशबीचको सम्बन्धमा अविश्वस्यको कारण बनेको छ। बंगलादेशले बारम्बार औपचारिक माफी माग्न आग्रह गर्दै आएको छ किनभने सन् १९७१ को युद्ध केवल भूगोलको विभाजन नभई त्यो आत्मसम्मान, इतिहास र मानव अधिकारको संघर्ष भएको उसको दावी रहँदै आएको छ।

माफीको मुद्दा किन महत्त्वपूर्ण छ ?

बंगलादेशको संविधान, इतिहास शिक्षाविद् तथा नागरिक समाज सधैं यथोचित ऐतिहासिक न्यायको पक्षमा रहेका छन्। यद्यपि पाकिस्तानका केही नेताहरूले विगमना ‘दु-ख व्यक्त’ गरेका थिए, तर ‘औपचारिक र स्पष्ट माफी’ काँटैले मागिएको छैन।

सन् १९७४ मा भएको द्विदशौं वार्तामा पाकिस्तानले एकपक्षको राजनैतिक सम्भन्धारी देखाएको भए पनि त्यसमा माफी भने स्पष्ट उल्लेख थिएन। सन् २००२ मा तत्कालीन राष्ट्रपति फतेज मुशर्रफ ढाका आएर ‘दु-ख प्रकट’ त गरे तर त्यो औपचारिक माफीका रूपमा स्वीकार गरिएको थिएन।

आज पनि बंगलादेश सरकार र जनताले

पाकिस्तानसँग ‘औपचारिक कटुनीतिक माफी’को अपेक्षा राखेका छन्। यो माफीनामा बंगलादेशले राष्ट्रिय सम्मान र ऐतिहासिक न्यायसँग जोड्ने गरेको छ।

डारको भ्रमण र द्विपक्षीय सहकार्यका नयाँ प्रयास

सन् २०१२ पछि पहिलोपटक पाकिस्तानी विदेशमन्त्रीको औपचारिक भ्रमण हो। यसपटकको भ्रमणको पछाडि कटुनीतिक अवसरका पनि छ। बंगलादेशमा श्रेष्ठ हरिना सहायबाट बाहिरिएपछि उक्त राजनीतिक अभियानको बेला पाकिस्तानले सम्बन्ध पुनः नयाँो बनाउन खोजेको किल्लेपारकर्ताहरूको भनाइ छ।

बंगलादेशको विदेश मामिला सल्लाहकार मोहम्मद तौहिद हुसैनसँगको भेटमा पाकिस्तानसँग १९७१ को नरसंहारबारे माफी माग्नून्, स्वतन्त्रता पूर्वको सम्पूर्ण बौद्धिक, १९७० को चक्रवर्त पाँडटका लागि सहायता हस्तान्तरण तथा पाकिस्तानमा अहिंसाका पदचिह्नहरूको फिर्ता जस्ता मुद्दा उठाइएको थियो।

बंगलादेशको भनाइ छ- यी मुद्दाको समाधान नगरी दुई देशबीचको सम्बन्ध पूर्णरूपमा सुधार गर्न सकिँदैन। तौहिद हुसैनले भन्नुका छन्, ‘पचास वर्ष पुराना समस्या एकीकृत समाधान हुँदैनन् तर यी

विषयमा खुला रूपमा छलफल गर्नु नै पहिलो कदम हो।’ पाकिस्तानका विदेशमन्त्री डारले भने, ‘यी मुद्दाहरू विगतमा दुईपटक समाधान भइसकेका छन्। पहिलोपटक सन् १९७४ मा र दोस्रोपटक सन् २००० मा।’ बंगलादेशको धारणा अनुसार ती समाधानहरू औपचारिक र सन्तोषजनक थिएनन्।

यस भ्रमणको क्रममा बंगलादेश र पाकिस्तानबीच द्विपक्षीय सम्पर्कको र पाँच वटा सम्भन्धारीपत्रमा हस्ताक्षर भएका छन्। सम्पर्कतामा सकारी र कटुनीतिक पासपोर्टवाहकहरूका लागि भिसा छुट, व्यापार प्रवर्द्धनका लागि संयुक्त कार्य समूह गठन, सांस्कृतिक आदानप्रदान, विदेश सेवा तालिम संस्थापनीच सहकार्य र राज्य सञ्चालित समाचार एजेन्सीहरूबीच सहकार्य समावेश छन्।

डारले बंगलादेशका अन्तरिम सकारा मुख मोहम्मद नुससँग पनि भेट गरे। नुसले सार्फ संगठनलाई पुनः सक्रिय बनाउनुभन्ना जोड दिए। उनले भने, ‘सार्फलाई पुनः जीवन बनाउने क्रममा पाकिस्तानसहित यस राष्ट्रसँग सहकार्य गर्न बंगलादेश तयार छ।’ उनले १९७१ को युद्धसँग जोडिएका संवेदनशील मुद्दा बाँकी रहेको स्वीकार गर्दै सांस्कृतिक सहकार्यलाई अगाडि बढाउनुपर्ने बताए। ‘पाकिस्तानी गायकहरूले बंगलादेशमा प्रस्तुति दिँदा जनताले ज्ञानहरूलाई निकै रुचाउँछ।’ यस्ता भावनाद्वारा पनि सम्बन्ध सुधार गर्न सकिन्छ, उनले भने।

डारले पनि आफ्नो देशको तर्फबाट सम्बन्ध सुधारको चाहना व्यक्त गरे। उनले भने, ‘पाकिस्तान र बंगलादेशका अर्बौंजन एकअर्कोका पुरक छन्, हामीसँग सहकार्यको ठूलो सम्भावना छ।’

भ्रमणका क्रममा उनले बंगलादेशको पूर्ववधानमन्त्री खालिदा जिजा, जमानत-ए-इस्लामीका नेताहरू, तथा एससीपी (विद्यार्थी आन्दोलन)का प्रतिनिधिहरूसँग पनि भेट गरेका थिए। यही विद्यार्थी आन्दोलनको कारण शेर शहिना सरकार अपदस्त्र भएकी थिइन्।

भेटेका क्रममा दुई देशबीच व्यापार, शिक्षा, युवा कार्यक्रम, तथा सिपिड र हवाई मार्गमार्फत सम्पूर्ण रिसोर्सको विषयमा पनि छलफल भएको थियो। यहाँ पनिजिनाह एखलाइसले अक्टोबरदेखि ढाका र करीबीच विधा उदघाटन सुरु गर्ने अपेक्षा गरिएको छ भने पाकिस्तान इन्टरनेसनल एरलाइन्सको सेवा पुनः सुरु गर्ने विषयमा पनि छलफल भएको छ।

सन् १९७१ को युद्ध सम्बन्धी पनि उठाइएको हो। गत अक्टोभमा १५ वर्षपछि आयोजित विदेश सचिवचरणीय वार्तामा पनि बंगलादेशले पाकिस्तानसँग पछिल्लोभित्त विषयहरू समाधान गर्न आग्रह गरेको थियो। तर अहिलेसम्म पाकिस्तानले स्पष्ट रूपमा माफी मागेको छैन। यो भ्रमणले दुई देशबीच संवादको ढोका खुलेको संकेत त दिएको छ। यसैक्रममा सम्बन्धमा नयाँ मोड ल्याउनका लागि पाकिस्तानले वित्तका पटनाप्राति स्पष्ट, जिम्मेवार र इमान्दार दृष्टिकोण देखाउनुपर्ने बंगलादेशले स्पष्ट संदेश दिएको छ।

यमनमाथि इजरायलको हवाई आक्रमण जारी, ६ को मृत्यु ८६ घाइते

एजेन्सी, भदौ ९

आइतबार इजरायलले यमनको राजधानी सन्नाथि भोग्ने हवाई आक्रमण गरेको छ। आक्रमणमा कमिना चारजनाको मृत्यु भएको छ। ८० जना घाइते भएका छन्।

स्थानीय सञ्चार माध्यमले जनाए अनुसार यो आक्रमण इरान समर्थित हवाई विद्रोहीहरूलाई निशाना बनाएर गरिएको हो। हवाई विद्रोहीहरूले इजरायलतर्फ क्लस्टर बम प्रहार गरेको केही दिनपछि पुनः यो आक्रमण भएको हो। आक्रमणमा इजरायलका १० भन्दा बढी फाइटर जहाज प्रयोग भएको इजरायलले सेनाले जनाएको छ।

यो घिसाईला बेढमा इजरायल, इरान र यमनबीचको तनावले सम्भ्रम मध्य-पूर्वको राजनीतिमा तनाव सिर्जना गर्ने विद्रोहको बाटोका छन्।

यस आक्रमणप्राति पनि प्रतिस्क्रिया जनाउँदै हवाई समूहले यसलाई ‘रूठ आक्रमण’ र ‘जन्म अपराध’को संज्ञा दिँदै इजरायल र अमेरिका दुवैलाई दोषी ठहर गरेको छ। समूहले आक्रमणको बदला लिने चेतावनीसमेत दिएको छ।

हालै मात्र हथौडाले इजरायली सहर तेत अथिमा हाइपरसोनिक ब्यालेस्टिक क्षेप्यास्त्र प्रहार गरेका थिए, जसले केही घना क्षति पुऱ्याएको थियो, यद्यपि मानवीय क्षति भने भएको थिएन।

इजरायली वायुसेनाका एक अधिकृतका अनुसार शुक्रबार राति यमनबाट इजरायलतर्फ प्रहार गरिएको मिसाइल क्लस्टर म्युनिशन (क्लस्टर बम) थियो। यो बम सामान्य केन्ट्रलको नभई शायमा फुटेर धेरै साना कौटन हुनगरे।

हवाई विद्रोहीहरूले पहिलोपटक क्लस्टर बम प्रयोग गरेका हुन्। अधिकारीले यो प्रविधिमा इरानको प्रत्यक्ष सहयोग रहेको संकेत गरे। हवाई विद्रोहीहरूले लामो समयदेखि इजरायलतर्फ डुन र मिसाइल प्रहार गर्दै आएका छन्। उनीहरूले लाल सारमा जहाजहरूमाथि पनि आक्रमण गरेका छन्। उनीहरूले सधैं प्यालेस्टाइनहरूको सम्बन्धमा, विषय गरी गाजा क्षेत्रमा युद्ध सुरु भएपछि गरिएको इजरायलको दावी छ। इजरायलको वायु रक्षा प्रणालीले अधिकारका मिसाइल र ड्रोनलाई बीचमै नष्ट गर्दै छ, तर, क्लस्टर बमले नयाँ चुनौती खडा गरेको छ।

हवाई विद्रोहीहरूको नियन्त्रणमा रहेको अल-मसीरा टिभी च्यानलले जनाएअनुसार, आइतबारको हवाई प्रहार क्षति पुऱ्याएको थियो, यद्यपि मानवीय क्षति भने भएको थिएन।

हिजबुल्लाहलाई निःशस्त्र बनाउने निर्णयको नेतान्याहुद्वारा स्वागत

एजेन्सी, भदौ ९

इजरायलका प्रधानमन्त्री बेन्जामिन नेतान्याहुले लेबनानी मन्त्रिपरिषद्को हिजबुल्लाहलाई सन् २०२५ को अन्त्यसम्म निःशस्त्र बनाउने निर्णयको स्वागत गरेका छन्। उनले लेबनानले आवश्यक कदम चालेमा इजरायल पनि पारस्परिक रूपमा प्रतिष्ठा दिने र दक्षिणी लेबनानमा रहेको अपना क्षेत्र नियन्त्रण सुरुवात रूपमा फिर्ता लिने बताएका छन्।

अमेरिकाको मध्यस्थतामा भएको युद्धनिष्पत्ति सन् २०२३ नोभेम्बरमा इजरायल-हिजबुल्लाह युद्ध अन्त्य भएपछि लेबनानी भूमिमा भएको हवाई आक्रमणहरूले सबैको ज्यान लिइएको छ। जसमा अधिकार हिजबुल्लाहका सदस्य रहेको बताइएको छ। हिजबुल्लाहले आफ्नो निःशस्त्रीकरणबारे छलफल गर्न इजरायलले पाँच पहाडी क्षेत्र छाड्नुपर्ने र दैनिक हवाई आक्रमणहरू रोक्नुपर्ने सन्त राख्दै आएको छ।

१४ महिनासम्म चलेको युद्धपछि राजनीतिक तथा सैन्य नेतृत्वमा दृष्टि बढेको लेबनानमा हिजबुल्लाहलाई निःशस्त्र बनाउन अमेरिकाको तीव्र दबाव परेको बताइएको छ। हिजबुल्लाह नेतृत्वले भने आफूहरू निःशस्त्र नहुने अडान दोहोर्‍याएको छ। समूहले सरकारको निर्णय इजरायलको हितमा गरिएको भन्दै आलोचना गरेको छ।

इजरायलले हिजबुल्लाहमाथि सैन्य क्षमता

पुर्तिर्माणको आरंभ लगाउँदै आएको छ। उसले लेबनानका पाँच स्थानमा सैन्य तैनाथ राखी उनी इजरायलका नागरिकहरूलाई सुरक्षा दिइरहेको बताएको छ। युद्धका क्रममा करिब ६० हजार इजरायली विस्थापित भएका थिए।

युद्धनिष्पत्तिपछि हिजबुल्लाहले अधिकारश लडाकु र हतियार लिटनी नदीको दक्षिण क्षेत्रबाट हटाइसकेको छ। तर युद्धनिष्पत्ति सम्पन्नको दिटानीको उन्नामा रहेको हिजबुल्लाह समर्थनबारे स्पष्ट नीति नरिएको जनाइएको छ। लेबनानी अधिकारीहरूले भने अनिश्चित संज्ञा हटाउने कार्य दक्षिणबाट सुरु गर्नुपर्ने बताएका छन्।

इजरायल-हिजबुल्लाह युद्ध हामसले सन् २०२३ अक्टोबर मा इजरायलमाथि गाजाबाट गरेको आक्रमणको भोलिपल्ट सुरु भएको थियो। सो संघर्षमा चार हजारभन्दा बढीको मृत्यु हुनुका साथै भन्दा ११ अर्ब अमेरिकी डलर भएको जनाइएको छ।

३१ लाख वर्ष पुराना लुसी र सेलाम पहिलोपटक युरोपको

एजेन्सी, भदौ ९

मानव जातिको उत्पत्तिबारेको हाम्रो बुझाइलाई अझ गहन बनाउने दुई अद्वितीय जीवाश्म (लुसी र सेलाम) लाई पहिलोपटक युरोपमा प्रदर्शन गरिएको छ। यी ३१ लाख वर्ष पुराना अवशेषहरू केक गणतन्त्रको राजधानी प्रागस्थित चेक राष्ट्रिय संग्रहालयमा ६० दिनका लागि प्रदर्शनमा राखिँदै छन्। यसबाट केवल वैज्ञानिक चर्चले नभई आम नागरिकमाथि पनि उन्सा र चासोको लहर सिर्जना गरेको छ।

क्रान्तिकारी खोज : लुसी र सेलाम

सन् १९७४ मा इथियोपियाको अफार क्षेत्रबाट डोनाल्ड जोहानसनको नेतृत्वमा फेला परेको लुसी मानव पुख्रिीको इतिहासमा क्रान्तिकारी मोड ल्याउने अवशेष बनिन्। अस्ट्रेलोपीथेकस अपरिपक्व प्रजातिकी लुसी करिब ३१ लाख ८० हजार वर्षअघि यो पृथ्वीमा विचरण गरिरहेको थिइन्। उनी तीन फिट सत इन्च अर्थात् १.२९ मिटरागम तौलकी थिइन्। लुसीको हड्डी संरचनाले उनी दुई खुट्टामा हिंडने क्षमता भएको पुष्टि गरेको छ। यो पुष्टि मानवीय विशेषता विकासको उदय निरूपणक पक्षबाट हो। उनको जीवाश्म पत्ता लगाउने टोलीले

सुन्दै गरेको विटल्सको प्रसिद्ध ‘लुसी इन दि स्काई’ किंवदन्तीबाट प्रेरित भएर उनको नाम लुसी राखिएको थियो।

करिब २५ वर्षपछि सोही क्षेत्रमा दुई वर्ष ७ महिनाको बालिकाको अवशेष फेला पर्‍यो। उनको नाम सेलाम राखियो। यो सेलामको अवशेषले विकासक्रमको बाल्य अवस्थाबारे गहन जानकारी दिएको छ। सेलेमे अलेमोडाको टोलीले फेला परेको सेलामलाई यसअघि कहिल्यै इथियोपियावाहिर प्रदर्शन गरिएको थिएन।

प्रदर्शनमा देखाइएका ५२ टुक्रा अवशेषहरूमा टाँत, खण्डका भाग, निम्न, खुट्टा र मेरुदण्डका टुक्रा छन्। यी संरचनाले वैज्ञानिकहरूलाई लुसी र सेलामको जीवनशैलीबारे धेरै कुरा पत्ता लगाएका छन्। उनीहरूले फिमेले खस चढ्ने बानी, कमजोर खुट्टा, वयस्क उमेरमा मृत्यु आदि बताउँछन्।

सन् २०१५ मा प्रकाशित अध्ययनअनुसार लुसीका बलिमा हाले उनी खस चढ्ने गर्थिन् भन्ने अनुमान थियो। उनको मृत्यु अग्लो खराब छवटा भएको हुनासकल भने संकेत पनि अध्ययनमा फेला परेको छ।

इथियोपियावाहिर ल्याइएको हो। अवशेषहरू इथियोपियाको राष्ट्रिय संग्रहालय, अरिस अनाबाबाट ल्याइएको हो। इथियोपियन हेरिटेज अथोरिटीका प्रमुख अवेबा अवाल् गेल्लाका अनुसार, ‘यस प्रदर्शनले इथियोपियालाई मानव उत्पत्तिको भूमि भनेर चिनाउन ठूलो भूमिका खेल्नेछ।’

लुसीभन्दा पहिले पनि केही थिए ?

लामो समयसम्म लुसीलाई मानव जातिको सवेभन्दा पुग्ने पुर्खी मानिन्थ्यो। सन् १९५४ मा फेला परेको अर्डिपिथेकस गमिडस (अर्डि) र २००१ मा चाडमा भेटिएको ‘तीमाई’ नामक जीवाश्महरूले मानव इतिहास अझै पुरानो हुनसक्ने संकेत गरेका छन्। अर्डिीको उमेर ४५ लाख वर्ष अन्तुमन गरिन्छ भने तीमाईको खोपडी भन्दा ७० लाख वर्ष पुरानो मानिएको छ।

इतिहासको व्याप

लुसी र सेलाम केवल जीवाश्ममात्र नभई मानव अस्तित्व विज्ञाने श्वाल हुन्। किनका अवशेषका टुक्राहरूमा मानवताको शुरुवात, हाम्रो पुर्खीको बौद्धिक विकास र हाथी संरचनाबारे अमूल्य जानकारी लुकेको छ।

उनीहरू अफ्रिकाबाट सुरु भएको मानव जातिको यात्राका साक्षी हुन्। यो यात्राको

एउटा जीवन अध्याय अहिले युरोपको एउटा संग्रहालयमा बोलिरहेको छ।

तीजका भेलामा भाइरल ‘नत्र भने जिन्दगी!’

उनी छन् र पो गाजलुको अर्थ छ
नत्र भने जिन्दगी व्यर्थ छ ओई पुतली
माया छ र पो मायालुको अर्थ छ
नत्र भने जिन्दगी व्यर्थ छ ओई पुतली

ती जको माहोला रिलज भएको ‘कोशेदुगा’ फिल्मको यो तीजगीतले यतिबेला करोडी प्रेक्षक पाएको छ । खासगरी टिकटकमा यो गीत यतिबेला भाइरल बनिरहेको छ । युट्युबमा भने ६६ लाखभन्दा बढी प्रेक्षक पाएको छ । यो प्रेक्षक गीत हिट भएको मानकका रूपमा लिइन्छ । यो देखेर फिल्मका निर्देशक सरोज पौडेल निकै खुशी छन् । अपिल्लो फिल्म ‘पूर्णहाट’को सांगीतबाट अभूतपूर्व सफलताको स्वाद चाखेका निर्देशक पौडेलबाट दर्शकले बढी न अपेक्षा गरिरहेका बेला यो गीत भाइरल हुँदा उनी सन्तुष्ट देखिएका छन् ।

खेम सेनपुत्रीको संगीत, नेत्र अर्यालको शब्द तथा समीक्षा अधिकारी र दीपिका बस्नयु मगरको स्वर रहेको यो गीतको निकै चर्चा भइरहेको छ ।

गीतमा फिल्मका नायिकाहरू सुरक्षा पन्त, ऋचा शर्मा, नीति शाहले कम्मर मर्काउँदै नाचेको दर्शकले रुचाइरहेका छन् ।

‘गीत एक किसिमले भाइरल भएकामा मलाई सन्तोष लागेको छ,’ निर्देशक पौडेलले भने, ‘अपिल्लो फिल्मको सफलताका कारण धेरैले यो फिल्म पनि त्यस्तै सफल होला कि नहोला भनेर सोधिरहनु भएको छ । एक किसिमले मानसिक दबाव पनि छ । दर्शकको अपेक्षा पनि बढी छ । तर सधैं सोचेजस्तै नहुन सक्छ भन्नेमा म सचेत छु ।’

आउँदो वहीँबारबाटै फिल्म रिलज हुने र त्यसको मुखमा यो गीत भाइरल हुँदा फिल्मलाई फाइदा हुनसक्ने अपेक्षा गरेको उनले बताए ।

अपिल्लो फिल्मभन्दा यसलाई प्राथमिक रूपमा बतियो बानाउने प्रयास गरेको उनले बताए । फिल्मको मुख्य ज्वान नै कथा

भएकाले राम्रो कथाले दर्शकलाई आकर्षित गर्ने उनले बताए ।

फिल्मले पडेलेखेको युवा बेरोजगार हुँदाका समययल्ले मध्यमवर्गीय परिवारमा पर्ने समयमाथि टिप्पणी गर्ने बताइएको छ । अहिले भाइरल बनेको गीतमा महिलाहरूको प्रेम, सम्पन्न र सनमाना बराबर रहेको छ ।

‘फिल्मको शुरुवात नै तीजको गतिविधिबाट भएकोले यो गीत जरुरी थियो,’ निर्देशक पौडेलले भने, ‘कथाले मार्गेकै कारण यो गीत बनाइएको र समय सान्दर्भिक भएकोले टिकटकमा करोडभन्दा बढी प्रेक्षक पाएको हो ।’

गीत हिट भएपछि फिल्मको नाम ‘कोशेदुगा’जस्तै राम्रो श्रृष्टयत भएको उनले बताए । साना कुराबाट डराउने, चुन्चुले, गाउँको एउटा साधारण केटीले जीवनमा आधार्य कस्ता दुला निर्णय लिने सक्छ भन्ने विषय फिल्मको रहेको उनले बताए ।

साहित्य महोत्सवमा अर्को मुखर्जी

गायक तथा संगीतकार अर्को मुखर्जीले काठमाडौँमा यही भदौ २८ र २९ मा आयोजन हुने ‘काठमाडौँ कल्लेदुगा साहित्य महोत्सव’को चौथो संस्करणमा गाउँने भएका छन् । महोत्सवमा नेपाल र भारतका प्रख्यात साहित्यकारहरूको जमघट हुने बताइएको छ ।

बंगाली चलचित्रहरूमा स्वर दिएर चर्चामा आएका मुखर्जीको नेपाली संगीतप्रति विशेष लगाव छ । उनले हिट नेपाली गीतहरूलाई कभर गर्नका लागि गायर नेपाली दर्शकहरूको मन जितिसकेका छन् । लोक संगीतमा भुक्नुवा राख्ने उनले उकालीमा हजुर, मैसी लल्लो, लाहुरीको रीतम, मोहनी लाम्हा है, सिन्धुली गद्दी, ए कान्छालगायत धेरै नेपाली हिट गीतलाई कभर गर्नका लागि गायका छन् ।

यस पटकको महोत्सवमा ‘अन्तर्राष्ट्रिय बुकर पुरस्कार २०२५’का विजेता भारतीय लेखिका बाबु सुभासकसँगै अनुवादक दीपा भास्कर, इतिहासकार डा. विक्रम संजय, लेखक तथा कूटनीतिज्ञ विकास स्वर्णलगायत दक्षिण एसियाली र अन्तर्राष्ट्रिय ख्यातिप्राप्त लेखकहरू महोत्सवमा सहभागि हुनेछन् ।

यस पटकको संस्करणको मुल विषय ‘सिमापारि’ : वर्तमान विश्वमा दक्षिण एसियाली साहित्य रहेको छ । महोत्सवमा भारत, नेपाल, भुटान, बंगलादेश र श्रीलङ्कासहित करिब ३०० लेखक सहभागि हुने नेपालस्थित आयोजकले बताएको छ ।

महोत्सवमा प्यानल छलफल, कविता वाचन, पुस्तक लोकार्पण, लेखकसँग अन्तर्राष्ट्रिय, लेखन तथा अनुवाद कार्यशाला र सांस्कृतिक प्रस्तुति हुने बताइएको छ ।

जब भुवनले अनमोललाई थप्पड हाने...

‘जेरी अन टप’ फिल्मको सुटिङका बेला छोरालाई थप्पड हान्नु निकै गाह्रो भएको अभिनेता भुवन केसीले अनुभव सुनाए । एउटा लड सट र अर्को क्लोज सटमा दुईपटक थप्पड हान्नुपर्ने अवस्थामा अनमोललाई दुईपटक थप्पड हानेका थिए । तर उनले लड सटमा भने गाला पट्टकिने गरी थप्पड हाने पनि क्लोज सट खिच्ने बेलामा थप्पड हान्न सकेनन् ।

यो संस्मरण भुवनले फिल्मको टिजर रिलिजका अवसरमा सुनाएका हुन् । त्रिकोणात्मक प्रेमकथा बोकेको यो फिल्मका बारेमा जानकारी दिन काठमाडौँमा आयोजित एक कार्यक्रममा बताएका हुन् ।

यस फिल्ममा पहिलो पटक भुवन केसी र अनमोल बाबुछोरा बनेर खेलेका छन् । भुवनले भने, ‘मैले वास्तविक जीवनमा अनमोललाई एक थप्पड पनि हानेको छैन । थप्पड त परे जाओस्, मैले कडा शब्दमा उसलाई गाली पनि गरेको छैन । पदमा थप्पड हान्नु पद मलाई ज्यादै गाह्रो भयो । तर पदमा त्यो वास्तविक रूपमा नै आओस् भन्ने चाहन्थे ।’

छोरासँग प्रतिस्पर्धा गर्दा कस्तो लाग्यो भन्ने प्रश्नमा उनले भने, ‘अनमोलसँग पहिलो पटक यसरी फिल्ममा बाबुछोरा नै भएर खेले । यसअघि छोरा पुस्ताका धेरैसँग काम गरेको भए पनि छोरासँग पहिलो पटक बाबुछोरा भएर खेल्दा कस्तो यसलाई अफ वास्तविक बनाउन सकिन्छ भन्नेमा मेरो ध्यान थियो ।’

यो फिल्ममा हेर्दा अनमोलले आफूलाई हराउने किसिमले काम गरेको र यसमा आफू पहिलो पटक खुशी भएको उनले बताए । बुवालाई हराउने गरी अभिनय गर्दा कस्तो लागेको छ भन्ने प्रश्नमा उनले भने, ‘उहाँको योगदानका अगाडि मेरो काम केही छैन । त्यसैले उहाँलाई हराउने कुरा म सोचन पनि सकेनन् ।’

आफ्नो १२ वर्षको करियरमा यो फिल्ममा आफूले राम्रो काम गर्न मीका पाएको अनमोलले बताए । उनले सो अवसरमा फिल्म रिलिज हुँदा फिल्मले राम्रो व्यापार गरिस् भन्ने चाहना भए पनि त्यही कुरामा हामी नहोस् भन्ने सचेतता भएको बताए । उनले भने, ‘फिल्मले राम्रो व्यापार गरेको कसलाई पो मन पर्दैन । तर फिल्मले व्यापार गर्छ कि गर्दैन भनेर तनाव लिने । मैले त आफ्नो काम इमान्दारीपूर्वक गर्नुपर्छ । मिहिनेतपूर्वक गरिएको कसलाई भविष्यचर्चन दाँकले याद गर्छन् । फेरि फिल्ममोडिङ टिमपर्छ हो । त्यसैले सात बोफ आफूले बोकेर हिँड्नु हुँदैन । तीन वर्षदेखि फिल्मको काम शुरू भएको र गएको एक वर्ष समय लगाएर सुटिङ गरिएको टिजर सार्वजनिक भएपछि यसको सुन्दरताको तारिफसमेत भएको छ ।

फिल्मका तीन वर्ष, अनि सुटिङ गर्दा पनि जाडो र गर्मी मौसमअनुसार फिल्म

खिच्दा बढी समय लागेको कार्यक्रममा नायक अनमोल केसीले बताए । उनले फिल्ममा जेरीको भूमिका खेलेका छन् । उनलाई फिल्ममा दुई नायिका आँचल शर्मा र जसिता गुरुङले साथ दिएका छन् ।

कार्यक्रममा वास्तविक जीवनमा आफूलाई रोमान्स गर्न नआए पनि पदमा चाँहिँ आँचल र जसिताको सहयोगले निम्न ल्याएको अनमोलले बताए । उनले भने, ‘तपाईंहरू दुई जनाको सहयोग नभएको भए मेरो रोमान्समा निम्न आउँदैनथ्यो होला । त्यसैले तपाईंहरू दुवै जनालाई धन्यवाद दिन्छु ।’

उनले कलाकार निर्मल शर्मालाई सम्मान गर्दै भने, ‘निर्मल दाइ, तपाईं मेरो लक्की चर्मा हुनुहुन्छ । तपाईंसँग जोडिएका होक फिल्म सफल भएका छन् । त्यसैले यो पनि सम्झ हुन्छ ।’ यस फिल्ममा पूर्व मिस नेपाल उषा खड्गी अनमोलको आमाको भूमिकामा देखिएकी छन् । उनले उपातर्फ हेर्दै भने, ‘पदमा यति सुन्दर आमा पाएकामा म ज्यादै खुशी छु ।’

महावीर पुनले भापामा मात्रै ३० हजार प्रति बेचे जीवनी

राष्ट्रिय आधिकार केन्द्रका सञ्चालक डा. महावीर पुनको आत्मकथा महावीर पुनः सम्पन्ना, सपना र अविनाश यात्रा’को भाषामा ३० हजार प्रति बिक्री भएको छ ।

आधिकार केन्द्रको सहयोगात् पुस्तक बिक्री अभियान लिएर उनी गत एक महिना काठमाडौँ थिए । यस अवधिमा उनको पुस्तक बिक्रीबाट दुई करोड २५ लाख सफल भएको उनले बताएका छन् ।

महाकालीबाट पुस्तक बिक्री गर्दै मेचीको किनार आइपुग्दा उनको सबैभन्दा बढी पुस्तक बिक्री भएको जिल्ला भन्ना हुन पुगेको छ । उनको पुस्तक सुसम्मि २० हजार र रुपन्देहीमा २० हजार प्रति बिक्री भएको थियो ।

जिल्लाका १५ वटै पालिकाका उनी पुस्तक बिक्रीका लागि पुगेका थिए । भद्रपुर नगरपालिकामा सात दिनमा तीन हजार २११ प्रति अर्थात् २४ लाख १४ हजार २५० रुपैयाँको पुस्तक बिक्री भएको अभियानमा संयोजकगरी भूमिका उनीले गरेका भद्रपुरका दिपेश ढकालले बताए ।

‘उहाँ अति साधारण जीवनशैली भएको व्यक्ति हुनुहुँदोरहेछ,’ ढकालले भने, ‘पुस्तक बिक्री अभियानमा हिँड्दा उहाँले बाटामा पोलेका सक्ने र म-म खाएर भोक मेटाउनुहुन्थ्यो । ऐँस, आम्रम र सम्मानको अर्को रस छ हुँदैनथ्यो । आफूले लगाएका सुगा आफैँ फुट्नुहुन्थ्यो ।’

भाषाबाट पुस्तक बिक्रीका लागि इलाय पुगेका पुनको अभियानमा अर्को एक जना सहयोगी पनि छन् । सामान

बोक्ने सवारीसाधनमा आएका उनी त्यही गाडीमा किताब बोकेर अभियानमा निस्कने गरेका छन् । उनका एक जना सहयोगीले गाडी होक्ने गरेका छन् ।

बिक्रीबाट सङ्कलन भएको नगद उनले राष्ट्रिय आधिकार केन्द्रको बैंक खातामा निश्चित रूपमा जम्मा गर्ने गरेको ढकालले बताए । दिनभरि किताब बेच्न हिँड्दा बाबु सुम्निने गरेका छन्, ढकाल भन्छन्, ‘उहाँलाई आफ्नो स्वास्थ्यको पनि त्यति चिन्ता देखिँदैन, जति चिन्ता उहाँ वीरगञ्ज कुपि औजार कारखाना बमर्त गरेको हो र नयाँ मेसिनहरू पनि थपेको हो ।’

आफूले नेतृत्व गर्ने सञ्चालनमा ल्याएको वीरगञ्ज औजार कारखाना राम्रैसँग चलिरहेको र त्यहाँ ४० जना इञ्जिनियरहरूले रातदिन काम गरिरहेको उनले जानकारी दिए । रासस

विश्वकर्माको मूर्ति बनाउन भ्याइनभ्याड

विश्वकर्मा पुजा आउन करिब एक महिना बाँकी रहँदा यही विश्वकर्माको मूर्ति बनाउन शुरू भएकालाई भ्याइनभ्याड भएको छ । हरेक वर्ष असोज १ गते विश्वकर्मा पुजाका दिन विश्वकर्माको पुजाआरागमा नदैं यही उत्सव मनाउने प्रचलन रहेको छ ।

धनगढी उपमहानगरपालिका-२ भन्सारका मूर्तिकार महेशकुमार शाहले असोज १ गते मूर्तिको माग बढी हुने भएकाले अहिलेदेखि बनाउन थालिएको बताए । विश्वकर्मा पुजाका लागि फरकफरक स्वरुपका कलात्मक मूर्ति बनाउन उनलाई हिलोआज भ्याइनभ्याड छ ।

माटोको मूर्ति निर्माण गर्ने, निर्मित मूर्तिलाई सिंगाने, रङ लगाउने, सजाउने, आकर्षक बनाउनेलगायत कार्यमा व्यस्त हुने गरेको शाहले बताए । पुजाको दिन बजारमा कलशकारखाना, उद्योग, औजार र उपकरणलगायत क्षेत्रमा पनि प्रचलन छ’ उनले भने, ‘बजार मागअनुसार आर्तुति गर्ने उद्देश्यले साउनको दोस्रो सातादेखि विश्वकर्मा बाबाको मूर्ति बनाउन सुरु गरेको हुँ, पछि हतार गर्नुभन्दा अहिलेदेखि काम गर्दै सक्न हुन्छ ।’

मूर्तिकार शाहले हालसम्म १५ वटा मूर्ति निर्माण भइसकेका जनाउँदै थप मूर्ति बनाउने तयारी भइरहेको बताए । उनका अनुसार प्रतिमूर्ति पाँच हजारदेखि १० हजार रूपैयाँसम्म बिक्री हुन्छ । जसमध्ये ५० प्रतिशत फाइदा हुने उनको भनाइ छ ।

शाहको मागअनुसार विभिन्न दरौँका मूर्ति बनाउने

गरेको शाहले उल्लेख गर्नुभयो । एउटा मूर्ति बनाउन फाइदा एक सात लाख । तीन दशकदेखि मूर्तिकार पेशालाई अगाडि आएको छ । विश्वकर्माको पुजा, छठ पर्व, बडादशरैलगायत चाडपर्वका लागि विभिन्न देवीदेवताका मूर्ति बनाएर बिक्री गर्दै आइरहेको छ’ उनले भने ।

मूर्ति निर्माणका लागि माटो, पारल, सुतली घागो, काठ, किला, कपास, बोरालगायत सामग्री प्रयोग हुने शाहले जानकारी दिएका छन् । लामो समयदेखि यही पेशाबाट छोराछोरीको शिक्षावित्तिसाथै आठ जनाको परिवारको जीविकोपार्जन भइरहेको उनले बताए ।

स्थानीय सरकारले कला, संस्कृतिको संरक्षण, पुस्तातरणका लागि मूर्तिकालाई आर्थिक सहयोग, समालोकक लामो समयदेखि कायम राख्नुपर्ने उनको जोड छ । रासस